

ת"פ 48336/02/14 - מדינת ישראל נגד ע ע

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 48336-02-14 מדינת ישראל נ' עלקם

לפני כבוד השופטת חנה מרים לומפ
מדינת ישראל : בעניין:

המאשימה על ידי ב"כ עו"ד עמיחי מרקס

נגד

ע ע

הנאשם על ידי ב"כ עו"ד חיים הדיה

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן בעבירה של תקיפת קטין הגורמת חבלה של ממש לפי סעיף 368ב(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**").

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, במועדים הרלוונטיים לכתב האישום היו לנאשם ארבעה ילדים ובהם ב.ע קטינה ילידת 2005 (להלן: "**הקטינה**"), ו- ע.ע קטין יליד 2003.

ביום 23.8.12 בשעות הערב, בביתו של הנאשם בטמרה, בעקבות כעסו של הנאשם על הקטינה ו- ע.ע, חימם הנאשם סכין על להבת התנור במטבח, ניגש עם הסכין החמה אל הקטינה והניח את הסכין הלוהטת על ידה של הקטינה פעמיים (נראה כי מדובר בטעות סופר של הצדדים כאשר בתחילה תוקנה המילה "לוהטת" למילה "חמה" ובפעם השנייה שהוזכרה בכתב האישום המתוקן המילה "לוהטת" היא לא תוקנה ל"חמה", והרי אין זה סביר והגיוני שהסכין תהפוך ממצב בו היא "חמה" למצב בו היא "לוהטת", על כן נראה כי כוונת הצדדים היתה שגם בפעם השנייה שהוזכרה בכתב האישום המתוקן המילה "לוהטת" כוונתם הייתה ל"חמה").

בעקבות מעשיו של הנאשם נגרמו לקטינה כוויות על הזרוע ועל כף ידה.

אציין, כי מתיקון כתב האישום טיב הכוויה אינו ברור, אולם עולה כי נגרמה לקטינה אדמומיות בלבד והיא לא נזקקה לטיפול רפואי.

בהתאם להסדר הטיעון בין הצדדים הוסכם כי הנאשם יישלח לשירות המבחן על מנת שיתקבל תסקיר בעניינו ולאחר מכן יטענו הצדדים לעונש באופן חופשי.

תסקיר שירות המבחן

3. מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם נשוי ואב לארבעה ילדים בגילאים 11-3 שנים,

המתגוררים במחנה פליטים שועפאט בצפון מזרח ירושלים. לפני שהתחתן עם אשתו, היא הייתה נשואה לאחיו במשך שנתיים שבמהלכם נולדו להם שני ילדים שהגדול סובל מנכות פיזית קשה מלידה, והוא נזקק לטיפולים רפואיים אינטנסיביים ומתמידים, כולל לעיתים אשפוזים בבית החולים. אחיו נפטר מהתקף לב וכשנה לאחר פטירתו ועל פי רצון משפחתו ובהיותו כבן 20 שנים, הנאשם נישא לאלמנתו של אחיו אשר הייתה בת 22. כיום היא בת 34 ועקרת בית.

משפחת מוצאו של הנאשם מונה זוג הורים ושלושה אחים בגילאים 23-32 שנים. אביו בן 54, בעבר עבד כפועל ניקיון ולפני כחמש שנים קיבל שבץ מוחי קשה, ומאז סובל משיתוק חלקי בגופו ונמצא בטיפולים ומעקב רפואי מתמידים. אמו בת 49, עקרת בית. לדברי הנאשם, חוץ מהאח הבכור שהיה נשוי לאשתו של הנאשם כיום ונפטר מהתקף לב, אח נוסף שלו שהיה צעיר ממנו נפטר לפני שש שנים בגיל 29 והותיר אחריו אישה צעירה אלמנה וחמישה ילדים קטנים. קצינת המבחן התרשמה כי מדובר במשפחה קשת יום שחיה בנסיבות חיים קשות וטרגיות מאוד.

4. עוד עולה מהתסקיר כי הנאשם השלים 7 שנות לימוד, נשר מבית הספר בהיותו בן 15 שנים והשתלב בעבודות פשוטות ומזדמנות שונות לאורך השנים, בעיקר בעבודות ניקיון. קצין המבחן התרשם כי הנאשם מתקשה לשמור על יציבות וקביעות בעבודה, ועובד בצורה מקוטעת מאוד, כאשר לעיתים קרובות שוהה בביתו מחוסר עבודה. עוד התרשם קצין המבחן מכך שהמשפחה נעזרת ונתמכת בפרנסתה מקצבאות המוסד לביטוח לאומי.

5. קצין המבחן נפגש עם אשתו של הנאשם והתרשם כי מדובר באישה בעלת רמת אינטליגנציה תקינה, יכולת ביטוי מילולית תואמת ומערכת ערכים נורמטיבית ותקינה. עוד התרשם כי היא בעלת יכולות וכוחות תפקוד טובים, אשר משקיעה את כוחותיה ומאמציה בדאגה לסיפוק צרכי ילדיה הקטינים, בגידולם, חינוכם ובטיפול בבן הנכה. קצין המבחן ציין בדבריו כי הנאשם הופנה לשירות המבחן לפני כשנתיים לאחר הרשעתו בביצוע עבירת אלימות נגד אשתו. בהתייחסותה לאירוע זה מול שירות המבחן בעבר, היא טענה כי מדובר באירוע חד פעמי, שלא מאפיין את מערכת היחסים הזוגית שלהם בדרך כלל. שירות המבחן התרשם כי אשתו של הנאשם התקשתה למסור מידע ולשתף את שירות המבחן על יחסיהם, מתוך ניסיון לגונן על הנאשם. הנאשם גם טען בפני שירות המבחן באותו הזמן כי מדובר באירוע חד פעמי שלא מאפיין את מערכת היחסים הזוגית והמשפחתית שלהם בדרך כלל. שירות המבחן נמנע באותו מקרה מהמלצה טיפולית בעניינו נוכח שלילתו את הצורך בקבלת סיוע טיפולי בתחום השליטה בכעסים.

6. אשר לביצוע העבירה, הנאשם התקשה לקחת אחריות מלאה לפני קצינת המבחן וקיבל על עצמו אחריות כללית בלבד. הנאשם צמצם והפחית מחומרת מעשיו ומסר כי מדובר באירוע חד פעמי וכיום הוא מבין את חומרתו ומתחרט על כך מאוד. קצין המבחן התרשם כי הנאשם מופנם ומתקשה להתבונן בצורה מעמיקה בעולמו הפנימי, להביע את רגשותיו ולהכיר בחלקי אישיותו והתנהגותו הבעייתיים.

7. **כגורמי סיכון לעבריינות** ציין קצין המבחן את הנסיבות המשפחתיות של הנאשם אשר לא זכה לקבל סיפוק מלא והולם לצרכיו הרגשיים והבסיסיים כילד וסבל מבעיות בהתקשרות עם הוריו אשר היו להם השלכות שליליות על התפתחותו התקינה, דימויו העצמי הגברי הנמוך, קושי בוויסות דחפים, וקושי בהתמודדותו עם מצבים הנחווים על ידיו כמלחיצים ונטייתו להגיב במצבים כאלה בצורה

אימפולסיבית ותוקפנית ולעיתים אף אלימה. לצד זאת, כגורמי סיכוי לשיקום ציין קצין המבחן את מעצרו של הנאשם ובהמשך הרחקתו מאשתו וילדיו לתקופה מסוימת ואת ניהול ההליכים המשפטיים נגדו אשר המחישו לו את חומרת מעשיו וחיידו עברו את גבולות האסור והמותר.

8. בסופו של יום המליץ קצין המבחן להימנע משליחתו של הנאשם למאסר בתוך כותלי בית הסוהר, ולהטיל על הנאשם עונש של מאסר לתקופה קצרה, אשר ירוצה במסגרת של עבודות שירות, וכן על הטלת מאסר מותנה.

9. קצין המבחן לא בא בהמלצה טיפולית בתחום האלימות, לנוכח התרשמותו מהקושי של הנאשם להתבונן בצורה מעמיקה בעולמו הפנימי, להביע את רגשותיו ולהכיר בחלקי אישיותו והתנהגותו הבעייתיים.

טענות הצדדים

10. ב"כ המאשימה עמד על חומרת העבירה בה הורשע הנאשם ביחס למקרה רגיל של אלימות במשפחה. ב"כ המאשימה ציין כי מדובר באירוע תקיפה של קטינה בידי אביה, אשר לצד הוראת החיקוק קבע המחוקק עונש של עד שבע שנות מאסר והערך המוגן שנפגע כתוצאה ממעשיו של הנאשם הוא שלמות הגוף ושמירה על החלשים בחברה.

אשר לנסיבות ביצוע העבירה הדגיש ב"כ המאשימה כי מדובר במעשה מתוכנן מראש, שימוש בסכין שחוממה בגז והשמטה על גב ידה של הקטינה מוכיח כי אין מדובר באלימות ספונטנית כמו באלימות המתבצעת באמצעות אגרוף או חגורה. עוד הוסיף כי חימום הסכין מלמד על התאכזרות הנאשם כלפי הקטינה וזאת נוכח גילה הצעיר של הקטינה והניצול לרעה של כוחו של הנאשם ביחס לנפגעת העבירה. לסברת המאשימה, העובדה שאב תקף את בתו הקטינה, היא שלעצמה, מצדיקה החמרה בקביעת מתחם הענישה. ב"כ המאשימה הפנה לע"פ 4596/98 המדגיש את החומרה היתרה שבניסיונות לענישה חינוכית אשר כוללת פגיעה פיזית בילדים. משכך סבר ב"כ המאשימה כי מתחם העונש ההולם את נסיבות האירוע נע בין 18 חודשי מאסר ועד לשלושים ושישה חודשי מאסר. ב"כ המאשימה הגיש פסיקה לתמיכה בטענותיו.

אשר לעונש המתאים הפנה ב"כ המאשימה לתסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם אשר נמנע מלהמליץ על שיקום הנאשם נוכח גורמי הסיכון הרבים להישנות העבירה. עוד הפנה לתסקיר ממנו עולה כי הנאשם נוטה להפחית ולצמצם מחומרת מעשיו ולא לקח עליהם אחריות מלאה. עוד הוסיף ב"כ המאשימה כי המלצת שירות המבחן לעונש לא תואמת את התסקיר השלילי בעניינו של הנאשם. לפיכך, ב"כ המאשימה סבר כי יש להטיל על הנאשם עונש של 24 חודשי מאסר בפועל.

11. מנגד, ב"כ הנאשם טען באשר לנסיבות ביצוע העבירה, כי מדובר באירוע בודד אשר לא נשנה ולא היה מתוכנן אלא בוצע באופן ספונטני, כתגובה לכך שהקטינה שיחקה בגז. על כן לדידו, מתחם העונש ההולם את נסיבות ביצוע העבירה צריך להיות נמוך יותר מהמתחם לו טען ב"כ המאשימה. ב"כ הנאשם הגיש פסיקה לתמיכה בטענותיו אשר ממנה עולה כי מתחם העונש ההולם במקרים דומים נע בין מאסר מותנה ושל"צ לבין מספר חודשי מאסר בפועל שירוצו בעבודות שירות.

אשר לעונש המתאים, ב"כ הנאשם עמד על נסיבות חייו המורכבות של הנאשם כפי שעולות מהתסקיר, על הפגיעה הכלכלית הקשה שעלולה להיגרם למשפחה אם הנאשם ישלח למאסר, על כך שכתב האישום הוגש רק לאחר שנה וחצי מעת ביצוע העבירה וכי מאז האירוע חלפו למעלה משלוש וחצי שנים, אשר במהלכן לא ביצע

הנאשם כל עבירה. עוד עמד ב"כ הנאשם על ההמלצה החיובית של התסקיר באשר לעונשו של הנאשם. בהתחשב בכל אלה, עתר ב"כ הנאשם להטיל על הנאשם עונש של שירות לתועלת הציבור ולמצער אם בית המשפט לא יטיל עונש זה, עתר ב"כ הנאשם להטלת מאסר קצר שירוצה בעבודות שירות.

12. הנאשם בדברו האחרון הביע צער וחרטה על מעשיו.

מתחם העונש ההולם

13. על פי סעיף 40 ב'לחוק העונשין העיקרון המנחה בענישה הוא הלימה, קרי: יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה ונסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בקביעת מתחם העונש ההולם, על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות לביצוע העבירה.

14. עבירות התקיפה, תכליתן הגנה על הערך של שלמות גופו של אדם. ערך זה הוא מהחשובים במארג הערכים החברתי. מעבר להגנה על שלמות גופו של אדם ככלל, ראה המחוקק את עבירות האלימות כלפי קטינים בחומרה יתרה וקבע את גילם כנסיבה לחומרה, וזאת נוכח הצורך להגן על החלשים בחברה בוודאי ממי שאחראים לגידולם.

15. בית המשפט העליון קבע כי יש להילחם בתופעת האלימות במשפחה, וזאת באמצעות מדיניות ענישה מחמירה. הלכה זו שבה ונקבעה בע"פ 9192/11 מיום 19/04/12, מפי כב' השופט ג'וברן אשר שב וציטט את האמור בע"פ 6758/07 פלוני נ' מדינת ישראל:

"מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתוך משפחה ישררו יחסי אהבה, הרמוניה, וכבוד הדדי. הפרתה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי..."

16. כאמור, מעשי אלימות כלל פוגעים באוטונומיה של קורבן העבירה, בתחושת הביטחון שלו ובכבודו. מעשי אלימות פיזיים פוגעים בגופו, בריאותו ושלמות גופו של הקורבן. הצורך להגן על ערכים אלה מתחדד כאשר עבירות האלימות מבוצעות כלפי הקטינים, בתוך בית-המשפחה שאמור להוות עבורם מקום מבטחים. למעשי האלימות במשפחה מתווספים לפגיעה הפיזית הן פגיעה נפשית והן פגיעה רגשית. בן משפחה קטין שם את מבטחו בהוריו, כאשר משפחתו משמשת לו מסגרת מגנה ותומכת. תקיפתו של קטין על ידי מי מהוריו מערערת את יציבותה של המסגרת האמורה, את מבטחו ובטחונו של הקטין באותה מסגרת.

17. בתי-המשפט עמדו בפסיקותיהם פעם אחר פעם על הצורך להעביר מסר עונשי ברור ומרתיע בגין עבירות מהסוג הנדון. ביטוי לכך ניתן למצוא בעובדה שהמחוקק ראה להכפיל את העונש המרבי שביית-משפט מוסמך להטיל בגין עבירות אלימות למיניהן כלפי בת-זוג וקטינים בתוך המשפחה כך שמדובר בעבירה במדרג החומרה הגבוה ביותר בבית משפט השלום.

18. באשר לנסיבות ביצוע העבירה, מדובר באירוע אלימות אכזרי ומתוכנן שבוצע תוך מחשבה ומטרה חינוכית בו הנאשם, אב לקטינה, חימם סכין על להבת התנור והניח אותה על ידה של הקטינה פעמיים, משום שסבר כי יש ללמד לקח את בתו נוכח העובדה ששיחקה עם גז קודם לכן. האירוע גרם לקטינה נזק פיזי של כוויות בדמות אדמומיות על הזרוע ועל גב כף ידה. מאידך לא עולה מעובדות כתב האישום כי הנזק שנגרם היה משמעותי והצריך טיפול רפואי או שנגרם לקטינה נזק נפשי. כן מדובר באירוע אלימות יחידני בעל מימד חינוכי אשר לא נשנה ואין מדובר בהתנהגות אלימה של הנאשם המאפיינת אותו במהלך השנים.

19. סוגיית הכאת ילדים ושימוש באמצעי אלימות פיזיים כלפי ילדים נדונה באריכות בע.פ. 4596/98 פלונית נגד מדינת ישראל (25.1.00) שבו נפסק כי אין לקבל כלגיטימי שימוש בעונשים פיזיים כלפי ילדים, אף למטרות חינוכיות.

20. אשר למדיניות הענישה הנוהגת - בחינת הענישה הנוהגת מעלה כי בתי-המשפט נוהגים להטיל בגין עבירות אלימות של הורה כלפי ילדיו עונשים של חודשי מאסר ספורים (הן לריצוי בפועל והן לריצוי בדרך של עבודות שירות) במקרים חמורים בנסיבותיהם, מדובר במאסר בפועל לריצוי מאחורי סורג ובריח. כך לדוגמא:

בע"פ (מחוזי ב"ש) 7308/00 **עמר סילבי נ' מדינת ישראל** (15.11.00) התקבל ערעורה של הנאשמת והופחת עונשה מתשעה חודשי מאסר בפועל לשישה חודשי מאסר בפועל ומאסר מותנה בגין תקיפת קטין בכך שהצמידה סכין מלובנת אל גב כף ידו של בנה הקטין, שהיה באותה עת בן 12 שנים וגרמה לו לכווייה. הנאשמת גם הכתה אותו בראשו, וזאת בעקבות חשד שגנב כסף מארנקו. בהשוואה למקרה הנדון, מדובר באירוע בנסיבות במדרג חומרה גבוה יותר.

בעפ"ג (מחוזי חיפה) 4109-04-09 **מדינת ישראל נ' יצחק אזולאי** (28.7.09) נדחה ערעורה של מדינת ישראל ואושרו קביעותיו של בית משפט קמא בהם נגזר על הנאשם שישה חודשי מאסר בפועל שירוצו בעבודות שירות, מאסר מותנה וצו מבחן בגין הרשעתו בעבירה של תקיפת קטין ובעבירה של אימים על כך שהנאשם תוך כדי משחק עם בנו איים עליו כי ישרוף לו עקב שבנו ירק על שפתיו. הנאשם לא הסתפק באיום, אלא מיד לאחר מכן ניגש למטבח, ליבן סכין מעל לאש ואחר כך הצמידה לעורפו של הקטין. כתוצאה מכך נגרמה לבן כווייה.

בת"פ (ב"ש) 25635-03-10 **מדינת ישראל פמ"ד נ' פלוני** (ניתן ביום 25.3.2014) הורשע הנאשם בעבירות של תקיפת קטין על ידי אחראי ותקיפות בנסיבות מחמירות בכך שסטר לקטין במספר הזדמנויות וקרה לו בכינויי גנאי ובכך כי הכה קטינה בכף ידה. בית משפט השלום קבע **מתחם ענישה** לאירוע הנקודתי היחיד בו הכה הנאשם את הקטינה בכף ידה, שנע **בין מאסר מותנה לבין 10 חודשי מאסר בפועל**. בשל כל העבירות, הוטלו על הנאשם **5 חודשי מאסר בפועל**.

בת"פ (י-ם) 6195-09-13 **מדינת ישראל נ' פלוני** (ניתן ביום 3.12.2013) הורשע הנאשם בעבירות של תקיפת קטין על ידי אחראי בכך שהכה קטינים בידיהם ובאמצעות מקל, גרם להם המטומות בפנים, באזור העין והאוזן, בגב ובעורף. נקבע הרף תחתון **למתחם ענישה למספר חודשי מאסר בעבודות שירות**. הצדדים הגבילו את עצמם ל-9 חודשים כרף העליון במתחם ובית המשפט הטיל על הנאשם **6 חודשים ויום מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח ומאסרים מותנים**.

בת"פ 20263-01-11 (שלום ירושלים) **מדינת ישראל נ' ח.ש** (7.5.15) נקבע כי המתחם ההולם את מעשיה

של נאשמת אשר הכתה את בנה הקטין בראשו באמצעות נעל וכתוצאה מכך נגרמה לו חבלה והוא נזקק לתפרים בראשו נע בין מאסר, אשר יכול וירוצה בעבודות שירות, לבין 12 חודשי מאסר בפועל. על הנאשמת הושתו חודשיים מאסר בפועל. מקרה זה בדומה למקרה שלנו הוא אירוע אלימות יחידי ונקודתי.

בת"פ 137-12-11 (שלום רחובות) **מדינת ישראל נ' אדרי** (17.12.12) הושת על נאשם אשר הצמיד אל שני ילדיו הקטינים סכין מלובנת וזאת לאחר שגילה כי הם גנבו 2.5 ₪ מקופת צדקה וגרם להם לכוויה, 2.5 חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות ומאסר מותנה אמנם שם, בניגוד למקרה שלנו, הנאשם השתלב בהליך טיפולי.

21. כאשר אני שוקלת את הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, את הערך החברתי המוגן, את מידת הפגיעה בו ומדיניות הענישה הנוהגת, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם נסיבות אלה הוא בין מאסר קצר, אשר יכול וירוצה בעבודות שירות, ועד ל 18 חודשי מאסר.

העונש המתאים

22. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה**.

23. **לקולא**, שקלתי את הודאת הנאשם בעובדות כתב-האישום המתוקן והחיסכון בזמן השיפוט. בנוסף, שקלתי את נסיבות חייו של הנאשם, כפי שפורטו בתסקיר שירות המבחן. עוד ראיתי להתחשב בכך שהנאשם הוא המפרנס עיקרי של משפחתו. אוסיף כי הנאשם מעולם לא ריצה עונש מאסר בפועל, כך שיש להניח כי עונש כאמור לא יהיה קל עבורו ועבור בני משפחתו. עוד נתתי דעתי לחלוף הזמן מעת ביצוע העבירה ועד היום במהלכו לא עבר הנאשם עבירות נוספות, ובנוסף שקלתי את העובדה כי כתב האישום הוגש שנה וחצי לאחר ביצוע העבירה וכן את שהותו של הנאשם במעצר שלושה ימים. עוד התחשבתי בהמלצת שירות המבחן.

24. **לחומרה**, ראשית שקלתי את חומרת המעשים ואת הצורך בהרתעת הציבור והנאשם בהעברת מסר חד וברור כנגד הישנותם. שנית, יש צורך בהרתעת הנאשם נוכח עברו הפלילי, הכולל הרשעה קודמת בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש של בת-זוג שבוצעה ביום 10.3.12, ולמרות חקירת המשטרה בעניין חזר לבצע את העבירה שלפני. וכן יש צורך בהרתעת הנאשם נוכח נטייתו לטשטוש ולצמצום מעשיו ובשל הקושי של הנאשם בוויסות דחפיו ונטייתו להגיב במצבים הנחווים על ידו כמלחיצים בצורה אימפולסיבית תוקפנית ולעיתים אף אלימה. בנוסף שקלתי את היעדרה של המלצה טיפולית וכי הנאשם לא השתלב בהליך טיפולי.

25. אציין כי עיינתי בפסיקה שהגישו ב"כ הנאשם וב"כ המאשימה, ולא מצאתי כי ניתן לגזור מהם גזירה שווה לעניינו, שכן ב"כ המאשימה הגיש פסיקה בה נסיבות ביצוע העבירה חמורות מנסיבות האירוע שלפנינו, שם מדובר ברצף מתמשך של מעשי התעללות לאורך תקופה ארוכה, שעה שהאירוע שלפני נקודתי ומצומצם ועל כן מקרים אלו מתאימים לדון בבית המשפט המחוזי, ואילו ב"כ הנאשם הגיש פסיקה בה נסיבות ביצוע העבירה קלות משלנו.

לא נעלם מעיני ת"פ 8599-07-15 (מחוזי נצרת) מדינת ישראל נגד פלונית (19.11.13) אותו הגיש ב"כ הנאשם, אולם לדידי פסק דין זה שונה מהמקרה שלפניי וזאת משום ששם הנאשמת נטלה חלק בהליך טיפולי יחד עם בנה, נפגע העבירה וכן שולבה בטיפול במרכז למניעת אלימות במשפחה. ויוער כי פסיקה זו באשר למתחם העונש ההולם היא מנחה ולא מחייבת.

26. לפיכך, כאשר אני שוקלת מחד את נסיבותיו האישיות של הנאשם, את לקיחת האחריות והבעת החרטה של הנאשם בבית המשפט, החיסכון בזמן שיפוטי, חלוף הזמן ממועד ביצוע העבירה, וכן את המלצת שירות המבחן ומאידיך אני שוקלת את חומרת העבירה, את הצורך בהרתעת הנאשם ובהרתעת הרבים, החלטתי כי העונש המתאים הוא מאסר שירוצה בעבודות שירות.

27. לפיכך הממונה על עבודות השירות יכין חוות דעת בעניינו של הנאשם טרם ייגזר דינו.

ניתן היום, י"ח אדר ב' תשע"ו, 28 מרץ 2016, במעמד ב"כ הצדדים והנאשם..